

2 ANYS DE L'1-O: ACABEM EL QUE VAM COMENÇAR. VAM VOTAR INDEPENDÈNCIA I EXIGIM INDEPENDÈNCIA. GUANYEM-NOS-LA!_

_Bon dia / Bona tarda a tothom, _

Avui, 1 d'octubre del 2019, sortim novament al carrer i ens concentrem arreu del país per reivindicar una data que ha marcat un punt i a part en el passat, present i futur d'aquest país. I sortim per reivindicar, no per celebrar, perquè el mandat que derivava del referèndum i de les lleis del 6 i 7 de setembre aprovades al Parlament encara no s'ha materialitzat.

En aquests dos anys hem vist com, en gran mesura, s'ha intentat buidar de legitimitat i de contingut aquella data i aquell mandat i l'ha convertit en una mobilització més i no pas en un referèndum d'autodeterminació avalat per la legitimitat d'una majoria independentista al Parlament de Catalunya sorgida d'unes urnes.

Els dies posteriors al referèndum del Primer d'Octubre vam demostrar una força popular i cívica que fer tremolar els fonaments de l'Estat. Però les esperances dipositades en un diàleg que es va demostrar fals i inexistent i el fet de no estar preparats realment per a la unilateralitat van desarmar els carrers i l'independentisme. Aprenguem dels errors per no tornar a cometre'ls. No podem jugar-ho tot a una carta que s'ha demostrat tramposa. No podem caure una vegada i una altra en la mateixa pedra.

En comptes de diàleg, el que hem trobat és presó, exili i repressió. I davant d'això, correm el risc d'oblidar quin és el nostre objectiu, allò pel qual més de 2 milions de persones vam sortir a votar avui fa dos anys. La independència és l'única eina real per sortir d'aquest atzucac repressiu en el qual l'Estat es vol engabiar. Què busca la repressió? Que renunciem als nostres objectius. Doncs tenim una mala notícia per a l'Estat: estem determinats a seguir fins al final. No renunciem al nostre objectiu: treballem incansablement per la independència!

I en un temps de moltes preguntes, trobem la majoria de les respostes precisament en l'1 d'octubre: societat mobilitzada, majoria independentista al Parlament, i Govern compromès són la fórmula per avançar. Nosaltres, la societat mobilitzada, hi estem treballant a través de campanyes com Eines de País i formacions de noviolència. Però el Parlament i el Govern, què fan? Què volen fer? Fins on volen arribar? Estan preparant la via unilateral? No ens podem permetre més declaracions d'independència simbòliques. Els vots de l'1 d'Octubre eren reals. Els cops de porra eren reals. Volem una independència real.

Nelson Mandela deia que els líders han d'estar disposats a sacrifica-ho tot per la llibertat del seu poble. Nosaltres mai no abandonarem els companys de lluita: ni presos, ni exiliats ni cap dels milers de represaliats. Tampoc no vam abandonar els col·legis el Primer d'Octubre. El nostre compromís és i serà insubornable. Però exigim d'una vegada per totes la fi dels tacticismes i partidismes que ens impedeixen teixir definitivament una estratègia unitària. O com es pensen que vam fer possible l'1-O?

Nosaltres sempre hi som i sempre hi serem, i buscarem la màxima unitat possible. Però que ningú no s'equivoqui: no acceptarem cap renúncia més. L'1-O vam votar independència, i el que exigim és aquell mandat, cap altre. I si algú té cap temptació de canviar el sentit de l'acte més important que hem dut a terme com a poble en els darrers anys, ens hi trobarà de cara.

Acabem el que vam començar, guanyem la independència!

1 d'octubre de 2019

#ObjectiuIndependència

Secretariat Nacional
Assemblea Nacional Catalana